

Makkaraklubin perustajan ja kunniapuheenjohtajan Heikki ”Hese” Hyvärisen klubin 25-vuotisjuhlassa pitämä MAKKARAPUHE

Vieraanvarainen isäntäväki.
Arvoisat makkaramestarit.
Hyvät makkaraklubilaiset.

Tämän 25-vuotisjuhlan ohjelmassa sanotaan, että kunniapuheenjohtaja kertoo Makkaraklubista. Ei kerro. Teille jokaiselle on varattu oma klubin 25-vuotishistoriikki, jossa kerrotaan klubista paljon. Yhtä paljon ja ehkä enemmänkin on viisaasti jätetty kertomatta. Puhun otsikon vierestä, mikä kokeneelle toimittajalle on helppoa. Enkä aio pitkästyttää teitä puhumalla pitkään. Pystyn tekemään sen myös lyhyesti.

Jo muinaiset (pitihän tämäkin klisee puheeseen ympätä) kreikkalaiset kovistelivat makkaratekijöitä, että kadonneet koirat ja loppuun piiskatut aasit aloittivat uuden elämän makkaroina. ”Tietoomme on tullut, että ihmissuku on ruvennut niin mielettömäksi, että verta sullotaan sisälmyksiin kuin pusseihin ja että sitä siinä muodossa ahmitaan mahaan kuin tavallista ruokaa. Emme voi enää sallia, että keisarikuntamme kunniaa pilkataan tällaisella inhottavalla keksinnöllä, joka on tehty vain himokkaille herkuttelijoille. Sitä, joka valmistaa makkaraa verestä, myy tai ostaa sitä, rangaistakoon raipoilla tai leikattakoon häneltä hiukset pahantapaisuuden merkiksi.” Näillä sanoilla Bysantin keisari Leo (886–911) kielsi verimakkaran valmistuksen noin 1100 vuotta sitten.

Juuri mikään ei ole keisari Leon aikaisesta makkarajahdista muuttunut. Vain yhtä ankarista rangaistuksista nykyiset vallanpitäjät ovat luopuneet äänestäjäkadon pelossa. Makkara on edelleen ihanin ja maukkain vainottava, johon voi yhdistää kaikki mahdolliset ja mahdottomat ennakkoluulot. Makkaraa on soimattu Suomen suosituimmaksi vihannekseksi. Täydellisen tietämättömyyden antamalla varmuudella.

Aika ajoin joku naistoimittaja tekee kauhujutun, että makkarataikinaan jauhetaan lehmän vatsalaukkuja ja utareita, mutta uutta ranskalaista keittiötä ihaileva sama toimittaja jättää kertomatta, että ranskalaiset nauttivat niitä herkuinaan. Kohun säilyttäminä arimmat valmistajat saattavatkin keventää makkaroittensa lihaprosenttia. Niin ei menetellä tässä talossa, sen uskallan vakuuttaa.

Tuorein niin sanottu tutkimus julkistettiin keväällä. Sen mukaan maailman vaarallisin tappaja ei olekaan musta mamba vaan makkara. Hurjimmillaan jo kaksi prinssinakkia voi kirittää nauttijansa ankkuriosuudelle ellei suoraan hiippakunnan vaihtoon. Käytiin kohua, että nyt viekkaat valmistajat jauhavat makkaroihinsa myös hevosta. Mitenkähän enää mahtaisi myydä turkulainen erikoisuus, Hvitfeltin hevoshalpa? Menevätkö kuluttajat samaan halpaan kuin murrosikäiset heppatyöt? Makkaravihan, lihavihan, pahimpana ylilyöntinä voidaan pitää Helsingin kaupungin kouluihin määräämää pakollista kasvisruokapäivää, kun jokapäiväinen vapaaehtoisuus ei enää riittänyt. Kasvissyöjiä on kolmisen prosenttia, joten kyseessä on äärimmäisen pienen vähemmistön harjoittama raaka ruokapuolielämäterrori. Millainenhan äläkkä olisi noussut, jos kouluihin olisi määrätty pakollinen nakkikastikepäivä? Meitä makkaraa syöviä kun ei ole kuin vain 97 prosenttia suomalaisista.

Ja aina vain paranee. Perheenisäystä suunnittelevien miesten olisi kartettava makkaran syöntiä, koska makkara heikentää spermaa. Onneksi tämä ei enää ole suurikaan pulma klubilaisille. Yhtä vainottu kuin makkara on vain suomalainen mies, sohvien mies. Sohvalta noustuaan hänen

lempiruokiaan ovat makkarakeitto, uunilenkki, makkarapata, siskonmakkaramuhennos, olutmakkara, nakit ja muusi – vain muutamia mainitaksemme.

Sohvien mies katsoo telkkarista James Bondia, formuloita, hiihtoa, mäkihyppyä ja jääkiekkoa tukevien makkaravoileipien piirittämänä. Kesäisin, jos grilliltään ehtii, hän menee raveihin tai katsomaan pesäpalloa, Suomen kansallispeliä. Tauolla hän ei kärvistele VIP-aitiossa lämpimän valkoviinin ja vetisen katkarapusalaatin kanssa vaan juo kahvia pahvimukista ja syö kisamakkaraa paperista. Makkara ei maistu missään niin hyvältä kuin urheilukilpailuissa.

Ikuisessa onnessa sohvien mies eläisi, ellei häntä vainoamaan olisi keksitty itukonsulenttia, diabeteshoitajaa, feministiä ja tasa-arvovaltuutettua, jotka vuorollaan haukkuvat sohvien miehen elämän. Vaimo haukkumiset kuuluvat miehen luontoisetuihin.

Kun nämä kaksi vainottua lainsuojatonta, makkara ja suomalainen mies, yhdistetään, saadaan aikaiseksi Makkaraklubi, raavaitten miesten aatteellinen yhdistys. Siksi me, hyvät ystävät, olemme kokoontuneet tänne Makkaramestari Veijo Votkinin vieraksi viettämään klubimme 25-vuotisjuhlaa. Näihin vuosiin on mahtunut paljon iloa, mutta olemme myös joutuneet hiljentymään monimuotoisen elämän edessä. Tuntemattoman sotilaan Hietasen sanoin, kun hän katseli suomalaisten valtaamaa Petroskoita:

”Kun ny olisiva kaik poja kattlemas. Kaik neeki kun sun tähre on kojpes oikassu”.